

«Η ανάπτυξη μιας γυναίκας, η ελευθερία της, η ανεξαρτησία της, οφείλουν να ξεκινάνε και να πραγματοποιούνται από την ίδια. Πρώτον αναγνωρίζοντας τον εαυτό της ως προσωπικότητα και όχι ως σεξουαλική υπηρεσία, αρνούμενη να γεννήσει, εκτός αν η ίδια το επιθυμεί, αρνούμενη να υπηρετεί το θεό, το κράτος, την κοινωνία, τον σύζυγο, την οικογένεια κλπ, καθιστά την ζωή της απλούστερη, αλλά βαθύτερη και πιο ουσιαστική. Κι αυτό έρχεται ως αποτέλεσμα προσπαθώντας να κατανοήσει το νόημα της ζωής σε όλες της τις πολύπλοκες εκφάνσεις, ελευθερώνοντας την ίδια από τον φόβο της κοινής γνώμης και της δημόσιας καταδίκης.

Μόνο αυτό, και όχι μια ψηφοφορία, θα ελευθερώσει την γυναίκα, θα της δώσει μια δύναμη που ως τώρα μένει άγνωστη στον κόσμο, μια δύναμη για αληθινό έρωτα και αγάπη, για ειρήνη και αρμονία, μια δύναμη θεικής φωτιάς που δίνει ζωή, μια δημιουργό ελεύθερων αντρών και γυναικών.» Emma Goldman, απόσπασμα από το 'Woman Suffrage' στην έκδοση του Οκτώβρη το 1911.

Gabriella Antolini, το «κορίτσι δυναμίτης»

Στις 21 Οκτώβρη 1918 η 19χρονη Gabriella Antolini καταδικάστηκε από τον δικαστή Kenesaw Mountain Landis σε φυλάκιση 18 μηνών και πρόστιμο \$2,000, γιατί συνελήφθη να κουβαλά 22.73 κιλά δυναμίτη και ένα πιστόλι.

Συνελήφθη στις 17 Γενάρη του 1918 στον σιδηροδρομικό σταθμό Union Station στο Σικάγο, καθώς μετέφερε 36 δυναμίτες. Στην ανάκρισή της είπε πως ονομαζόταν Linda José, όνομα από χαρακτήρα αναρχικού θεατρικού έργου προπαγάνδας και αρνήθηκε να συνεργαστεί με την αστυνομία.

Η Gabriella "Ella" Segata Antolini (1899-1984) ήταν κόρη των Sante και Maria Antolini. Η οικογένεια μετανάστευσε στην αμερική το 1907 από την Ferrara της ιταλίας. Δούλεψαν με σύμβαση εργασίας σε εργοστάσια βαμβακιού στη Louisiana, πριν μετακομίσουν στη New Britain του Connecticut, όπου δούλεψαν σε εργοστάσιο. Όταν οι γονείς της ειδοποιήθηκαν για την σύλληψή της, δεν μπορούσαν να το πιστέψουν, παρόλο που και οι ίδιοι ήταν αναρχικοί.

Μετά την σύλληψή της η Gabriella μεταφέρθηκε στο Waukegan στις φυλακές Lake County μέχρι την δίκη. Στη φυλακή σχεδίασε την απόδρασή της. Είχε κρύψει ένα μπουκάλι από γάλα, το οποίο σκόπευε να το κολλήσει στην άκρη ενός σκουπόξυλου για να χτυπήσει τον σερίφη της φυλακής. Όμως η συγκρατούμενη της την κάρφωσε στον σερίφη.

Μετά από δυο βδομάδες έγκλειστη τελικά αποκάλυψε το πραγματικό της όνομα και ξεκίνησε να αφηγείται την ιστορία της. Παραδέχτηκε ότι συμφωνούσε πολιτικά με την I.W.W. (Industrial Workers of the World), προωθώντας την εργατική αλληλεγγύη και την ανατροπή της τάξης των αφεντικών. Ήταν επίσης γνωστή και ακόλουθος του αναρχικού Luigi Galleani, που προπαγάνδιζε την χρήση βίας για την εξόντωση των καταπιεστών. Από το 1914 ως το 1932, οι ακόλουθοι του Galleani

στην αμερική (γνωστοί ως Γκαλεανιστές) είχαν πραγματοποιήσει μια σειρά βομβιστικών επιθέσεων και αποπειρών δολοφονίας.

Όσο εξέτιε την ποινή της στις φυλακές Jefferson City Prison στο Missouri, η Antolini συνάντησε και γίναν φίλες με την Kate Richards O'Hare, μια σοσιαλίστρια ακτιβίστρια που είχε φυλακιστεί για τον αντιπολεμικό της λόγο, και την Emma Goldman. Οι τρεις τους γίναν γνωστές ως η «τριάδα» και αγωνίζονταν για να βελτιώσουν τις συνθήκες κράτησης στις φυλακές.

Kate Richards O'Hare

Emma Goldman

Σύμφωνα με τον γιο της, Febo Pomilia, η Gabriella παρέμεινε αναρχική μέχρι το θάνατό της το 1984.

Αρχικό κείμενο στα αγγλικά: Dave Downes

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα m[Ⓐ]nifesto